

den modsatte af den, som forudsattes i 1919, og som er den naturlige Forudsætning for en Revision, der skal tage Sigte paa normal Virksomhed.

Paa den anden Side maa de stadigt tilbagekommende midlertidige Ændringer, som Kasserne skal tillemppe efter de hyppige delvise Revisioner, nødvendigvis virke besværliggørende paa deres Administration, der i Forvejen er besværlig nok paa Grund af de økonomiske Vanskeligheder og Udrensningen af de mange fremmede eller ekstraordinære Formaal, Kassernes Ledelse paa Opfordring paatog sig under Krigsperioden. I udenforstaaendes Øjne fordunkledes derved Forsikringstanken, som er Kassernes oprindelige, og det oversaas, at Kasserne kun overtog dem af samfundsmæssige Hensyn og paa Opfordring. Hvad Kasserne trænger til nu er at komme til at virke i Ro og uden Forstyrrelse at kunne gøre sig rede til at gennemføre fuldt normal Virksomhed, naar Betingelserne derfor indtræder. Jeg betænker mig ikke paa at sige, at Arbejdsløshedsinstitutionen hellere maa undvære de Forbedringer, som Lovforslaget yder i Forhold til det nu bestaaende, ifald kun derved de dybt indgribende, delvis omvæltende Forandringer, som Lovforslaget iøvrigt byder, kan undgaaes, saa at Loven af December 1919 simpelthen forlænges. Men selvfølgelig har jeg gerne medvirket til Gennemførelsen af disse Forbedringer, hvorimod jeg ikke ønsker at medvirke til principielle Ændringer paa nærværende Tidspunkt.

b. Jeg anser det for en principielt uheldig Ordning, at Tilsynet med Arbejdsløsheds-kasserne henlægges til en Arbejdsdirektør med en Kontorchef som Medhjælp, en Kontorchef som ganske sidestilles med den for Arbejdsanvisningen ansatte Kontorchef, saaledes at begge paa ensartet Maade skal bistaa en Direktør, der er den egentlige ansvarlige. Det Selvstyre, hvorpaa Arbejdsløsheds-kasserne er bygget op, og som er uadskilleligt fra deres Egenskab af Forsikringskasser, hvis Grundlag er Medlemmernes Kontingenter, forudsætter som tilsynsførende paa det offentliges Vegne, af Hensyn til de offentlige Tilskud, en Embedsmand, som paa eget Ansvar, og med direkte Tilknnytning til den politisk ansvarlige Minister, har og beholder Føling med Kasserne, og ikke en uansvarlig Kontorchef, der handler som en andens Medhjælp. Den i Lovforslaget indeholdte Ordning er egnet til at svække — og vil i det lange Løb uundgaaeligt svække — Forstaaelsen af Kassernes uundværlige Selvstyre, men fremkalde Opfattelsen af Arbejdsløshedsforsikring og Arbejdsanvisning som een Institution. Jeg har intet at indvende imod, at der findes et nærmere organisk Samarbejde mellem Arbejdsløshedsforsikringen og Arbejdsanvisningen end efter Loven af 1914: jeg har bidraget dertil under en ekstraordinær Tilstand siden da, overalt hvor Selvstyret for Kasserne ikke principielt led Skade derved, og anses det for nødvendigt at overføre dette paa den ordinære Lovgivning, kan jeg ikke principielt sætte mig derimod. Ogsaa i dette Lovforslags enkelte §'er har jeg uden Modstand set dette Samarbejde yderligere fæstnet. Ja, dersom det menes ønskeligt, vilde jeg end ikke principielt fraraade, at begge Institutioner, hver med sin Inspektør i Spidsen, samledes i et fælles Hoved under særlige Forhold — f. Eks. gennem et Arbejdsudvalg med Ministeriets Departementschef som Leder —, men jeg maa afgjort fraraade, at de slaas sammen til een Institution, og at en fælles Arbejdsdirektør faar det effektive Tilsyn med Kasserne gennem en uansvarlig Kontorchef som Medhjælper. Det kan herved ingen Forskel gøre, at der muligvis, den Gang Arbejdsløsheds-kasserne fik offentlig Anerkendelse, havde været god Mening i at lade offentlig Arbejdsanvisning opstaa samtidig i Forbindelse dermed, naar nu engang den historiske Udvikling, som intet nødsager til at bryde, har medført to parallelle Institutioner. Hvorfor der, naar Embedsmaskineriet iøvrigt overalt søges reduceret, skal oprettes et nyt højt Embede, formaar jeg ikke at indse, eftersom det ønskelige Samarbejde mellem Arbejdsløsheds-kasser og Arbejdsanvisning i alle Maader bedre ordnes i de lavere, det praktiske Liv nærmere staaende Instanser, og eftersom selve den Omstændighed, at der paatænkes to Kontorer, hver for sin Retning, og to Raad, hver for sin Afdeling, viser, at Institutionerne ikke kan slaas sammen, saaledes som Udviklingen nu engang har været i Danmark. Forandringen betyder alene, at baade Arbejdsanvisningens og Arbejdsløshedsforsikringens Selvstændighed fordunkles ved, at der i Stedet for to ansvarlige Embedsmænd, henholdsvis som Leder og som Tilsynsførende, sættes en ny høj Embedsmand med to uansvarlige Hjælpere.

c. Jeg kan angaaende det Afsnit, som vedrører de vedtægtsmæssige Ydelser, ikke tilbageholde følgende almindelige Bemærkning til § 20 med sin Regel om, at fyldestgørende Grund til at forlade et Arbejde eller vægre sig ved at overtage et Ar-